

Аналіз динаміки розвитку основних показників туризму та туристичної інфраструктури в регіоні, а також оцінка факторів сталого розвитку дозволили авторам сформулювати структурну модель планування сталого розвитку Новомосковського району (Рис. 2).

Рисунок 2 – Основні блоки для планування сталого розвитку Новомосковського району

Слід зазначити, що основні механізми вдосконалення сталого розвитку туристської дестинації є комплексом заходів із взаємозалежних факторів сталого розвитку, фінансово-економічного, соціального та екологічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Кожухівська Р.Б. Підвищення конкурентоздатності туристичної дестинації. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління*. 2020. Том 31 (70). № 1, С. 160-164. URL: http://econ.vernadskeyournals.in.ua/journals/2020/31_70_1/29.pdf.
2. Корж Н. В., Басюк Д. І. Управління туристичними дестинаціями: підручник. Вінниця: «ПП «ТД Едельвейс і К», 2017. 322 с.
3. Оцінка туристично-рекреаційного потенціалу регіону: монографія / за ред. В. Г. Герасименка. Одеса: ОНЕУ, 2016. 262 с.

Сучкова Ольга,
здобувач, 242 Туризм
Науковий керівник: Безугла Людмила, д.е.н., професор
НТУ «Дніпровська політехніка»

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ТУРИЗМУ

Сільський туризм – це форма туризму, в якій туристи відвідують сільські або сільські області, щоб насолоджуватися сільським життям та отримувати враження від природних та культурних особливостей сільських регіонів. Сільський туризм може принести багато переваг місцевим громадам. Створюючи нові робочі місця, сільський туризм сприяє зміцненню

місцевої економіки та може відігравати важливу роль у збереженні послуг, покращенні умов життя, забезпеченні оновлення поколінь та уповільненні депопуляції. Крім того, це може допомогти зберегти природну та культурну спадщину та підтримати особливий сільський характер місцевості, наприклад, зберігаючи аспекти традиційного способу життя та традиційні ремесла та навички, які інакше могли б бути забутими, такі як плетіння мережива чи традиційне будівництво човнів.

Запрошення відвідувачів на ферми та торгівля сільськогосподарською продукцією приносить додаткові доходи безпосередньо фермерським родинам. Це додає цінність їхньому сільськогосподарському виробництву, водночас формуючи інтерес до місцевої продукції та надаючи можливість підтримувати та використовувати сільськогосподарські землі. Однак туризм може мати й негативні наслідки для сільських громад. Дослідження Європейського парламенту відзначає такі «недоліки», як ризик фізичної шкоди крихким екосистемам, спричиненого великою кількістю відвідувачів і забрудненням, зокрема шумом і сміттям. Популярні сільські напрями можуть зіткнутися з підвищенням цін на житло поза межами досяжності місцевого населення через купівлю вторинного житла сторонніми людьми та появою великого туристичного бізнесу. Туризм також може призвести до втрати сільської місцевості та «невідкритих» територій і дикої природи, до зростання урбанізації та надмірної залежності місцевих жителів від туристичного бізнесу. У звіті ЄС також попереджається, що шкідливий вплив на місцеві напрями може знизити привабливість місця призначення в довгостроковій перспективі, а також мати негативний вплив на добробут жителів, наприклад, підвищення цін на послуги або житло [2].

Розглянемо ключові аспекти сільського туризму:

1. Контакт з природою: Сільський туризм дозволяє туристам насолоджуватися природною красою сільського пейзажу, активні відпочинок на свіжому повітрі та взаємодію з тваринами та рослинами.

2. Сільські враження та традиції: Туристи можуть долучитися до сільського життя, відвідуючи сільські ярмарки, фестивалі, а також беручи участь у сільських традиціях та ремеслах.

3. Сільські господарства та сільський туризм: Відвідання сільських господарств дозволяє туристам долучитися до сільського господарювання, навчатися сільськогосподарським процесам та смакувати свіжими, місцевими продуктами. Сільський туризм може включати проживання в сільських будинках та участь у повсякденному сільському житті.

4. Екологічна сталість: Сільський туризм може сприяти збереженню природних ресурсів та екологічній сталості, оскільки він сприяє збереженню традиційних сільських пейзажів та використанню екологічно чистих практик.

5. Розвиток інфраструктури: Зростання популярності сільського туризму може стимулювати розвиток інфраструктури в сільських областях, таких як готелі, ресторани та розважальні заклади.

6. Підтримка місцевої економіки: Туристи, відвідуючи сільські регіони, приносять користь місцевій економіці, купуючи місцеві товари та послуги, що може підтримувати розвиток сільських громад.

7. Сільська архітектура та історія: Туристи можуть долучитися до вивчення архітектури та історії сільських поселень, відвідуючи старовинні будинки, церкви та інші історичні об'єкти.

8. Сільський туризм дозволяє подорожуючим відчувати аутентичну атмосферу сільського життя, вивчати місцеві традиції та природні краси, сприяючи при цьому розвитку сільських громад та збереженню природного середовища [1].

Згідно з опитуванням ЮНВТО, однією з найбільших проблем для сільського туризму сьогодні є неадекватна інфраструктура – недоліки доріг, портів, аеропортів та іншої інфраструктури, яка дозволяє туристам дістатися до сільської місцевості; проблеми з основними послугами, такими як системи каналізації, електрики та водопостачання; прогалини в телекомунікаційному або інтернет-покритті; відсутність медичних послуг. Ще

однією серйозною проблемою, яка виявлена, є депопуляція внаслідок міграції в міста, особливо молодих поколінь. Це може призвести до браку людських ресурсів, необхідних для надання туристичних послуг – особливо важливого для такого типу туризму, який залежить від особистого контакту з місцевими жителями та автентичності.

У більш широкому плані очікується, що сільський туризм зіткнеться з особливими проблемами в рамках досягнення цілей Європейської зеленої угоди. «Зелений» перехід вимагатиме ініціатив щодо зменшення використання енергії та викидів, зокрема в будівлях і на транспорті – це включає пошук стійких шляхів доставки туристів у ці іноді віддалені райони та транспорту в самому місці призначення. Іншими важливими заходами будуть запровадження моделей циркулярної економіки, покращення управління сміттям із розміщення та ресторанів (включаючи харчові та пластикові відходи), зниження споживання води та розробка місцевих інгредієнтів для харчових послуг [3]. Очікується, що досягти цього за наявності такої кількості різноманітних міжгалузевих продуктів і послуг, а також різноманітних підприємств і організацій, відповідальних за різні елементи, стане особливо складним завданням.

Список використаних джерел:

1. Безугла Л.С. Сільський зелений туризм: тенденції розвитку національного туристичного бізнесу. Сучасні підходи до соціально-економічного, інформаційного та науково-технічного розвитку суб'єктів національного господарства. Колективна монографія / з ред. Л.М. Савчук, Л.М. Бандоріної. Дніпро : Пороги, 2020. С. 157-1660

2. Mary E. Little & Emily Blau (2020) Social adaptation and climate mitigation through agrotourism: a case study of tourism in Mastatal, Costa Rica, *Journal of Ecotourism*, 19:2, 97-112, DOI: [10.1080/14724049.2019.1652305](https://doi.org/10.1080/14724049.2019.1652305)

3. A. M. Antão-Geraldes & V. A. Sheppard (2020) Promoting sustainable tourism in rural and natural areas through small business innovation: the case of Atenor village (Northeast, Portugal), *Journal of Ecotourism*, 19:2, 185-193, DOI: [10.1080/14724049.2019.1607864](https://doi.org/10.1080/14724049.2019.1607864)

Тарасов Євген,
здобувач 242 Туризм
науковий керівник: Бондаренко Людмила, к.е.н., доцент
НТУ «Дніпровська політехніка»

ОРГАНІЗАЦІЯ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В ДНІПРОПЕТРОВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Значущість лікувально-оздоровчого туризму у світі зростає в геометричній прогресії та стає все більш актуальною для країн, що визначають для себе туристичний розвиток як базовий для своїх територій.

Даний напрямок туризму вважається глобальним і відзначається низкою специфічних регіональних і навіть локальних ознак, тому важливим є питання визначення підходів та інструментів щодо оцінки територіальної організації лікувально-оздоровчого туризму. Наведемо кілька ключових факторів, які можна врахувати при оцінці територіальної організації лікувально-оздоровчого туризму:

– оцінка доступності та якості лікувальних ресурсів, таких як медичні заклади, санаторії, лікувальні бази, лікарі і медичний персонал;

– оцінка вигідного географічного розташування туристичних об'єктів та інфраструктури для лікувально-оздоровчого туризму. Наявність природних курортів, гірських районів або багатих на мінеральні джерела ділянок може бути важливою перевагою.